

[Alfred Jensen.]

2 000 mennesker ud af landet i den kommende sommer.

Nu havde det ærede medlem en vis interesse for det, jeg nævnte om afnazificeringen i vestzonen, og udtrykte sin tvivl om, hvorvidt det nu kunne være rigtigt, og stillede et spørgsmål om nynazificeringen i østzonen. Hvis der kan tales om nynazificering, må det vel være i vestzonen, hvor man på trods af aftaler om udrensning tillader, at 60 pct. af dommerne er medlemmer af det tidligere naziparti, medens 70 pct. af de offentlige anklagere har været medlemmer ligesom 70 pct. af skolelærere og professorer. Det havde det ærede medlem intet som helst at bemærke til, til trods for at han ved, at det i Potsdamaftalen udtrykkelig siges, at afnazificering skal finde sted.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard stillede et spørgsmål til mig, som også har været ført frem i debatten af det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby), nemlig spørgsmålet, om det ikke ville være rimeligt, at den udenrigspolitik, der nu er besluttet for Danmarks vedkommende, medførte, at de danske styrker trækkes tilbage til dansk område.

Jeg vil i den anledning sige, at jeg ikke kan se, at det i øjeblikket vil være rimeligt at drage en sådan konsekvens af den beslutning, der blev taget i går, men jeg kan lige så lidt som andre vide, på hvilken måde situationen kan blive ændret de kommende dage. Jeg tør ikke udelukke den mulighed, at der kan opstå den situation, at det vil være rimeligt at tage under overvejelse, at den reducerede brigade føres tilbage til dansk område. Det var en mulighed, jeg allerede havde for øje, da jeg på den danske regerings vegne førte forhandlinger i London, og derfor insisterede jeg på i den nye overenskomst at få indsat en bestemmelse, hvorefter den danske regering har ret til på et hvilket som helst tidspunkt indenfor den 2-årige overenskomstperiode at rejse krav om at få de danske brigadestyrker ført tilbage til Danmark.

Jeg glemte, da jeg første gang havde ordet, at svare på nogle bemærkninger af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard vedrørende det udvalg, som han talte om under finanslovdebatten, og som jeg dengang gav løfte om skulle blive nedsat. Jeg vil gerne ved denne lejlighed bekræfte, at jeg har givet dette løfte. Jeg skal samtidig tilføje den oplysning, at siden jeg gav løftet, har spørgsmålet om måden, hvorpå udvalget kunne

blive nedsat, været til overvejelseovre i ministeriet. Jeg beklager, at disse overvejelser ikke har medført, at vi har fået udvalget, men jeg håber, at vi skal få det nedsat i den nærmeste fremtid. (*Bertel Dahlgaard:* Vil det sige om et halvt år?). Det ærede medlem er jo ikke ubekendt med, at der for de to militære ministerier i de sidste måneder har været usædvanlig alvorlige opgaver at beskæftige sig med, og det giver en naturlig forklaring på, at en række spørgsmål, som under andre omstændigheder ville være bragt fra hånden, ikke er kommet fra hånden.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har i dag været inde på spørgsmålet om den militære hilsepligt. Det ærede medlem gjorde opmærksom på, at det var, medens han var forsvarsminister, at der blev gennemført en afskaffelse af den almindelige hilsepligt, iøvrigt såvidt jeg forstår efter indstilling fra chefen for generalkommandoen, general Gørtz. Det ærede medlem har fremhævet, at årsagen til, at han tiltrådte indstillingen fra chefen for generalkommandoen, var en vis agitation, som man gerne ville have bragt til ophør. Jeg går ud fra, at den agitation, som det ærede medlem sigtede til, var betragtninger, der gik ud på, at det hørte med til en demokratisering af værnene, at man ophævede den almindelige hilsepligt. Jeg kan nu ikke se, at udvisning af almindelig og gensidig høflighed er et spørgsmål om demokrati. Jeg er af den mening, at gensidig høflighed i høj grad er forenelig med demokrati. Jeg er af den opfattelse, at spørgsmålet om hilsepligt ikke har noget med demokrati at gøre, det er simpelthen et spørgsmål om, hvad der er praktisk og rimeligt. Men vi har haft den ordning, at man for styrkerne her i landet havde afskaffet den almindelige hilsepligt, medens man, da jeg tiltrådte som forsvarsminister, havde genindført den gamle hilsepligt for de styrker, som har ophold i Tyskland. Jeg ved, at det har været anledning til megen misfornøjelse mellem de værnepligtige. Jeg er vidende om, at de har haft svært ved at forstå, at medens den almindelige hilsepligt kunne være afskaffet i Danmark, og de derfor ikke havde den i de 6 måneder, de blev uddannet her i Danmark, skulle de gamle bestemmelser være gældende fra den dag, de havde passeret grænsen og opholdt sig i Tyskland.

Jeg havde adskillige henvendelser om problemet, da jeg for nogle måneder siden var på et ophold nede ved den danske brigade i Tyskland, og jeg tog af hele den argumentation, som jeg ved den lejlighed